

การบอกเวลาในภาษาไทย

ตอนที่ ๒

ตามที่ได้กล่าวในตอนที่แล้วว่า การบอกเวลาในภาษาไทยมี ๓ แบบ คือ บอกเวลาตามแบบสากล แบ่งเวลาเป็น ๒ ช่วง ช่วงละ ๑๒ ชั่วโมง และแบ่งเวลาออกเป็นช่วงตามแบบโบราณ เช่น เวลา ๐๗.๐๐ น. เรียกได้ ๓ แบบว่า เจ็ดนาฬิกา หรือ เจ็ดโมงเช้า หรือ โมงเช้า ๑๑.๐๐ น. เรียกว่า สิบเอ็ดนาฬิกา หรือ สิบเอ็ดโมงเช้า หรือห้าโมงเช้า

การบอกเวลาที่แบ่งเวลาออกเป็นช่วงตามแบบโบราณ คือ *เช้า สาย บ่าย เย็น ค่ำ ดึก* มีข้อควรระวังก็คือ ช่วงเวลาตั้งแต่ ๐๗.๐๐ น. ถึง ๑๑.๐๐ น. คนไทยยังใช้สลับกันอยู่ระหว่างการแบ่งเวลาเป็น ๒ ช่วง ช่วงละ ๑๒ ชั่วโมงกับการแบ่งเวลาแบบโบราณ คือ **เจ็ดโมงเช้า/โมงเช้า แปดโมงเช้า/สองโมงเช้า เก้าโมงเช้า/สามโมงเช้า สิบโมงเช้า/สี่โมงเช้า สิบเอ็ดโมงเช้า/ห้าโมงเช้า** เมื่อจะนัดหมายกันในช่วงเวลาดังกล่าวควรตรวจสอบเวลาให้แน่ชัด

การบอกเวลาในภาษาไทยในช่วง ๑ ชั่วโมงนั้น ถ้าบอกเวลาที่ไม่มีเศษ ใช้คำว่า "ตรง" กำกับ เช่น ๖.๐๐ น. = หกนาฬิกาตรง หรือ หกโมงตรง ถ้าบอกเวลาที่มีเศษเป็นนาทีและวินาที มีตัวอย่าง ดังนี้ ๖.๓๐ น. = หกนาฬิกา สามสิบนาที หรือ หกโมงครึ่ง ๗:๓๐:๔๕ = เจ็ดนาฬิกา สามสิบนาที สี่สิบห้าวินาที ๘:๒๐:๓๔.๘๐ = แปดนาฬิกา ยี่สิบนาที สามสิบแปด จุด แปดศูนย์ วินาที เศษของวินาทีอ่านตามลำดับตัวเลข

ในการบอกเวลาที่มีคำบอกเวลาด้วย แบ่งคำบอกเวลาเป็นวันปัจจุบัน ก่อนและหลังวันปัจจุบัน คือวันก่อนวันปัจจุบัน ๒ วัน ใช้ว่า *เมื่อวานขึ้นนี้, เมื่อวานขึ้น, วันขึ้นนี้, วันขึ้น* วันก่อนวันปัจจุบัน ๑ วัน ใช้ว่า *เมื่อวานนี้, เมื่อวาน, วัน* วันปัจจุบัน คือวันนี้ วันต่อจากวันปัจจุบัน ๑ วัน คือวันพรุ่งนี้, พรุ่งนี้ วันต่อจากวันปัจจุบัน ๒ วัน คือวันมะรืนนี้, มะรืนนี้ วันต่อจากวันปัจจุบัน ๓ วัน คือ วันมะเร่เรื่องนี้, มะเร่เรื่องนี้ การบอกเวลา ณ ปัจจุบันใช้ว่า *ขณะนี้, ตอนนี้, เวลานี้*

นิตยา กาญจนะวรรณ เขียน

ชลธิชา สุตมฺข สุรูป

๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗